

16-07-2025

† ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ Δ'

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

$\overset{\chi}{\pi} \overset{\eta}{\eta} \Theta$ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\overset{\Delta}{\eta}$

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου $\overset{\pi}{\eta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

$\overset{\pi}{\eta} \Theta$ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν

$\overset{\Delta}{\eta}$ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος $\overset{\Delta}{\eta}$ εν ο

νο μα τι Κυ ρι ου $\overset{\pi}{\eta}$

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ ἙΠαρασκευῇ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος 4^ο Πά

^χ
^π
⁹ **Ε**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου ^Δ
και ευ λο γη σον ^Δ την κληρο νο μι αν σου
^π
⁹ νι κας τοις βα σι λε ευ σι ^Δ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος ^π
⁹ και το σον φυ
λα ατ των ^Δ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
^Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)
τε ευ μα ^π
⁹

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι,
Ἄχραντε, καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν
ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἐν
παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Οἱ τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἀ
χραντε καὶ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τῶν δει
νῶν ἐκλυτρούμενοι τῷ σταυρῷ τοῦ υἱοῦ
σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι κατὰ χρέος
σε πάντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν ἐν

Τετάρτη πρωί. Ἦχος δ'
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἦχος δ'

Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ Πανάμωμητος ἀμνάς, τοῦ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρήνοις ἐκόπτετο δεινοῖς, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν

ἐκπληττομένη. Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον
θέαμα; γλυκύτατε Ὑιέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκών,
ὑπομένεις σταύρωσιν, πῶς ἐκούσιον, καὶ τὸν
ἐπώδυνον θάνατον; Δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ
λόγον, πλαστοουργὲ συγκατάβασιν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς,
ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου,
τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει,
ὀρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε φιλάνθρωπε.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρῷ σε προσήλωσαν, οἱ Ἰουδαῖοι
Σωτήρ, δι' οὗ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἡμᾶς, ἀνεκαλέσω
ποτέ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἤπλωσας τὰς
παλάμας, ἐν αὐτῷ τῇ βουλῇ σου, λόγχῃ δὲ τὴν
πλευράν σου, κατεδέξω νυγῆναι, τῷ πλήθει τῶν
οἰκτιρμῶν σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ ἄνυμφος Μήτηρ σου, ὡς ἐθεάσατο, Σταυρῷ σε ὑφούμενον, ὀδυρομένη πικρῶς, τοιαῦτα ἐφθέγγετο. Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον, καὶ παράδοξον θαῦμα; πῶς σε ἄνομος δῆμος, τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει, τὸν μόνον σε ζωοδότην, φῶς μου γλυκύτατον;

Μετὰ τὴν γ' Σπιχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Εν Παραδείσῳ με δεινῶς πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῇ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ πάλιν ἐξανέστησας Χριστέ, ξύλῳ ἱασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτείνας τὸν ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωήν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυρώσει σου Κύριε.

Μαρτυρικὸν

Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός. τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἐπὶ Σταυροῦ σε δυνατὲ κρεμασθέντα,
κατανοοῦσα ἡ ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὀδυρομένη
ἔλεγε δακρύουσα· Τίς σου ἡ ἀπόρρητος
συγκατάβασις Λόγε; πῶς σε νῦν κατέκρινεν, ὁ
κατάκριτος δῆμος, τὸν πάντας κρίναι μέλλοντα
Θεόν. Ὑμνολογῶ σου τὸ ἄφατον ἔλεος.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τείνας, τὸν οὐρανὸν ἐξέτεινας, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, τὰς σὰς παλάμας ἔθνη τὰ μακράν, ἀπὸ σοῦ χρηματίσαντα, ὡς ἀγαθὸς καὶ εὖσπλαγχνος, περιφανῶς ἀγκαλιζόμενος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρῷ με, τῷ σῷ Χριστέ μου τείχισον, ὅπως μὴ γένωμαι, θήραμα λύκου Λόγε, τὴν ἐμὴν ἐκζητοῦντος ἀπώλειαν, καὶ καθ' ἐκάστην λόχους μοι, καὶ τὰς ἐνέδρας ἐτοιμάζοντος.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἄφθορος, διαμεμένηκας, τὸν ὑψωθέντα Ἀχραντε Σταυρῷ, ὑπὲρ λόγον κυήσασα· ὅθεν πιστοὶ σε ἅπαντες, μεγαλοφώνως μακαρίζομεν.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς οὔσα, καθαρωτέρα Πάναγνε, πάσης τῆς κτίσεως, τὴν ἀκαθάρτοις πάθεσι δεινῶς, μολυνθεῖσαν καρδίαν μου, τῇ καθαρᾷ πρεσβείᾳ σου, Θεοκυῆτορ ἀποκάθαρσον. (Δὶς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δακρύων, καὶ στεναγμῶν με λύτρωσαι, ἀποκειμένων μοι, ἐν τῇ μελλούσῃ δίκη τῇ φρικτῇ, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, Παρθενομῆτορ Ἀχραντε, ταῖς πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη, τῇ ὑπὲρ νοῦν κυήσῃ σου, ἐλευθερώσασα, ἐκ τῆς ἀρᾶς τὸ γένος τῶν βροτῶν, σαρκικοῖς ἀτοπήμασιν, δεδουλωμένον Πάναγνε, σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος,

Ὡδὴ α΄ . Ἦχος πλ. δ΄

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τάξεσιν Ἀσωμάτων, νῦν περιπολεύων
ἀξιάγαστε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς, τοὺς
ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ἄμωμον θῦμα, ὀλοκαυτωθεὶς
θεομακάριστε, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων,
προσηγέχθης Θεῷ διὰ πίστεως.

Δόξα...

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, δῆμος
πειθαρχῶν ὁ πανσεβάσμιος, τῶν Χριστοῦ
ἀθλοφόρων, τῶν ἀνόμων βουλὰς ἀπεκρούσατο.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σάρκα γεγεννημένον, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων
ἀπειρόγαμε, τὸν αἰώνιον Λόγον, ὑπὲρ νοῦν τε
καὶ λόγον ἐκύησας.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.
Ὁ Εἰρμὸς

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου,
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ
καταφυγή, καὶ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ύψούμενος ἐν Σταυρῷ, τοὺς καταχθέντας
εἰς φθορὰν ὕψωσας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἔπτωσας,
Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ρομφαῖαι τοῦ δυσμενοῦς, σοῦ λογχευθέντος
τὴν πλευρὰν ἡμβλυνται, καὶ ἡ Ἐδὲμ ἡνοικται,
Λόγε τοῦ Πατρός,

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἄμωμος σὲ Ἀμνάς, ἀναρτηθέντα ἐν
Σταυρῷ βλέπουσα, ὀδυνηρῶς Δέσποτα, ἔκλαιεν
ὕμνουσα, τὸ κράτος σου.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
Ὡδὴ γ' . Ἦχος δ'
Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἀνωτέραν, Χερουβείμ ἱκετεύω σε
Δέσποινα, συμπτωθέντα μου τὸν νοῦν, ταῖς
ἐπηρείαις τοῦ ὄφεως, παθῶν τῶν τοῦ σώματος,
δεῖξον ἀνώτερον. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ ἐτάσει, τῇ φρικτῇ ὅταν μέλλῃ με
Κύριος, κατακρίναι τὸν πολλά, ἡμαρτηκότα
Πανάμωμε, εὖροιμί σε σώζουσιν, τῆς καταδίκης
με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, τοὺς ἀσπλάγχχνους μου
τρόπους μετάβαλε, συμπαθεία σου Χριστέ,
ἀσυμπαθῇ με ὑπάρχοντα, σῶσον παρακλήσεσι,
τῆς κυησάσης σε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος,

Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. δ'

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς μηχανουργίας, τῇ πρὸς τὸν Θεὸν ἀλύτῳ διαθέσει, Ἀθηνογένης ὁ μάρτυς καὶ Ἱεράρχης, σὺν μαθηταῖς δόξης ἡξίωται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦμβλυναν ἐχθροῦ τὰ βέλη καὶ τὰ κέντρα, ταῖς μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσιν οἱ θεῖοι, καὶ καταυγάζουσι πάντων τὰς διανοίας, ταῖς φωτοβόλοις αὐτῶν λάμπουσιν.

Δόξα...

Τείνας τοὺς στερροὺς ἱμᾶσιν ὁ παράφρων, ξέει ἀπηνῶς, μαστίζων ἀνενδότως, ἀλλ' οὐκ ἐσάλευσε τούτων τῆς διανοίας, τὴν ἀκατάπληκτον στερρότητα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡφθης οὐρανῶν Ἀγνή ὑψηλότερα, καὶ τῶν Σεραφὶμ αἰὲ ἀγιωτέρα, ὥς τὸν ἀπάντων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, ὑπερφυῶς κυοφορήσασα.

Ὡδὴ γ' . Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός

Στερέωσον ἡμῶν τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν,
ὁ τοὺς οὐρανοὺς τῷ λόγῳ στερεώσας, εἰς τὸ
ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε τὸν Σωτῆρα, καὶ
λυτρωτὴν καὶ πανοικτίρμονα.

Ἦχος πλ. δ' Νη

^χ
^ν
Δ τε ρε ω σον η μων τον νουν και την καρ
^ν
δι αν **Δ** ο τους ου ρανους τω λο γω στε ρε ω
^ν
σας **Δ** εις το υ μνειν και δο ξα α ζειν σε τον
Σω τη ρα **Δ** και λυ τρω την και πα νοι κτιρ μο
να α α α α α α ^ν
Δ

Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, προκαθαρθεῖς τὴν ψυχὴν, ἄθλήσει τὸ δεύτερον, τελειοτάτῳ νοῖ, Θεῷ εὐηρέστησας, θύτης αὐτοῦ καὶ μάρτυς, γεγωνὼς Θεοφόρε· στίφος δὲ προσηγάγου, μαθητῶν τῷ Δεσπότῃ, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς πρέσβευε ἔνδοξε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Ὡδὴ στίχ. τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἦχος λ' α' Γα

Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ πολ λ αι γ α ρ

αι ανομιαιμου ^Δ και εκ βυθου των κακων
^Δ α ναγαγε δε ομαι ^γ προς σε γαρ ε βο
η σα ^κ και ε πα ακουσον μου ^κ ο Θεος
της σωτηρι ασμου ου ου ου ου ^Δ

Κοντάκιον

Ἦχος δ'

Τῇ Παρασκευῇ. τοῦ Σταυροῦ

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Σ Υ Ν Α Ξ Α Ρ Ι Ο Ν

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, Ἐπισκόπου Πηδαχθός.

Στίχοι

Ἀθηνογένης ἐκ ξίφους ἀνηρέθη,

Ψευδῇ θέαιναν τὴν Ἀθηνᾶν οὐ σέβων.

Ἑκτη καὶ δεκάτῃ Ἀθηνογένῃ τάμε χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φαύστου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος Ἀντιόχου, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πλάτωνος.

Οἱ ἅγιοι δεκαπεντακισχίλιοι μάρτυρες, οἱ ἐν Πισιδίᾳ ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀθηνογένης διὰ πυρός, καὶ
πολλαὶ μάρτυρες γυναῖκες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ Τριωδίου

ᾠχος πλ. δ' . Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον,

Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν
τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες
ὕπεφλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

ᾠχος λ' Ἄ Νη

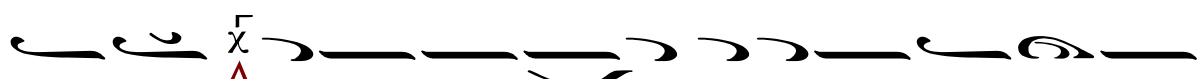
ᾠ
Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ κα
μίνῳ συν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα κατα
πατοῦντες ὑπέφλλον· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον ο ο ο ο ο
ον

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

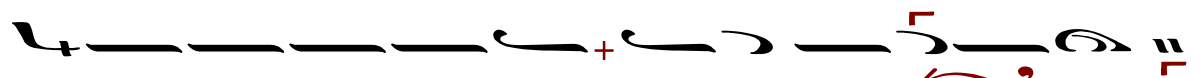
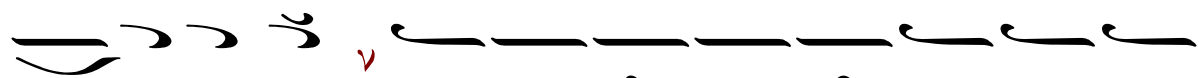
την τα πει νω σιν της δου λης αυ του Ἀ ι
 δου γαρ α πο του νυν Ἀ μα κα ρι ου σι με
 πα α α σαι αι γενε αι Ἀ

Ἀ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Ἀ
 και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ Ἀ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἀ

Σπῆχος γ' Ἀ Ὅ τι ε ποι η σε μοι με
 γα λει α ο δυ να τος Ἀ και α γι ον
 το ο νο μα αυ του Ἀ και το ε λε ος

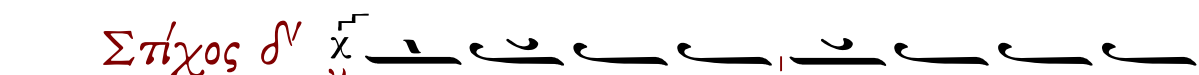

 αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

 με ε νοις αυ τον

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

 των Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον

 Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

 Σπύχος δ' ποι η σε κρα τος εν βρα

 χι ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ

 πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

 των

Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φιμ Ἄ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν Ἄ την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
 Στίχος ε' Ἄ Κα θει λε δυ να στας α πο
 θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Ἄ πει νων
 τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Ἄ και πλου
 του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους

Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφίμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν^ν

Στίχος 5' ^χ
^ν Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους⁶

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ως αι ω νος^ν

^ν την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφίμ^ν την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο
το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν

Εἶτα ψάλλεται
ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν
πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς
ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις
μεγαλύνομεν.

^χ
^ν ^Δ Τον προ δη λω θε εν τα εν ο ο ρει
τω νο μο θε τη ^Δ εν πυ ρι και βα τω ^Δ το
κον τον της Α ει παρ θε νου ^ν ^Δ εις η μων
των πι στων σω τη ρι αν ^Δ υ μνοις α σι
γη τοις με γα λυ υ νω ω μεν ^ν ^Δ

^ν ^Δ Ἄ ξι ον ε στιν ως α λη θως ^Δ μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το κον ^Δ την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον ^Δ και μη τε
 ρα του Θε ου η μων ^γ την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α συγ
 κρι τως των Σε ρα φιμ ^γ την α δι α φθο ρως
 Θε ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν ^γ

Ἐξαποστειλάρια
Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ:
Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης.
Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός,
Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ
στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν
δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον
Ἦχος γ΄
Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Πληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τοῦ σοῦ
Ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς
ἐλάφου τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν
μαθητῶν τῇ δεκάδι, σοὶ Λόγε πρεσβεύοντος.

Θεοτοκίον
Ἦχος γ΄
Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς

Ἄγία Δέσποινα ἀγνή, Θεὸν ὃν ἐσωμάτωσας,
ἐκ παναχράντων σῶν σεμνή, καὶ παναγίων
αἱμάτων, τοῦτον ἀεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτιρῆσαι
καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν. Σταυρώσιμα

Τεῖχος ἡμῖν γένοιτο ὁ Σταυρός σου, Ἰησοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σὲ τὸν ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσηλωθέντα, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τεῖχος ἡμῖν γε ενοίτο ὁ σταυρός σου Ἰησοῦ Σωτηρημῶν ἄλλην γὰρ ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν εἰμὴ σε τὸν ἐν αὐτῷ προσηλωθέντα καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἐδωκας σημείωσιν, τοῖς φοβουμένοις σε Κύριε, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ἐν ᾧ ἐθριάμβευσας, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς, εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Πῶς ὑμῶν θαυμάσωμεν, τοὺς ἀγῶνας ἅγιοι Μάρτυρες; ὅτι σῶμα θνητὸν περικείμενοι, τοὺς ἄσωμάτους ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε; οὐκ ἐφόβησαν ὑμᾶς τῶν τυράννων αἱ ἀπειλαί, οὐ κατέπτηξαν ὑμᾶς τῶν βασάνων αἱ προσβολαί, ὄντως ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐδοξάσθητε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Πῶς ὑ μων θαυ μα σω μεν τους α γω νας
 α γι οι Μαρ τυ ρες ὅ τι σω μα θνη τον

πε ρι κει με ε νοι ^π τους α σω μα τους ε χ θ ρ ους
 ε τρο πω σα σ θε ου κ ε φο βη σαν υ μας
 των τυ ραν νων αι α πει λαι ^Δ ου κα τε πτη
 ξαν υ μας των βα σα α νων αι προ σβο λαι ⁶
 ον τως α ξι ι ως πα ρα Χρι στου ου ε δο ξα
 σ θη τε ^Δ και ταις ψυ χαις η μων αι τει σ θε το
 με γα ε λε ος ⁶

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Εν σταυρῷ σε τεινόμενον, καὶ τοῖς ἡλίοις
 πηγνύμενον, καὶ πλευρὰν τῇ λόγχῃ σε,
 τιτρωσκόμενον, κατανοοῦσα ἡ Μήτηρ σου,
 θρηνοῦσα ἐκράύγαζεν· Οἶμοι Τέκνον ποθεινόν!
 πῶς σε, δῆμος ὁ ἄνομος, ἐθανάτωσε, τὸν ζωὴν
 τοῖς ἐν ἅδῃ χορηγοῦντα; ἀλλ' ἀνάστηθι
 συντόμως, χαροποιῶν οὓς ἠγάπησας.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Τῇ Τετάρτῃ ἙΠαρασκευῇ
Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος 4^ο Πά

Ἦχος 4^ο **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου
Ἦχος 4^ο νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α'.

Ἀχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς
εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε
Νύμφη ἀνύμφευτε.

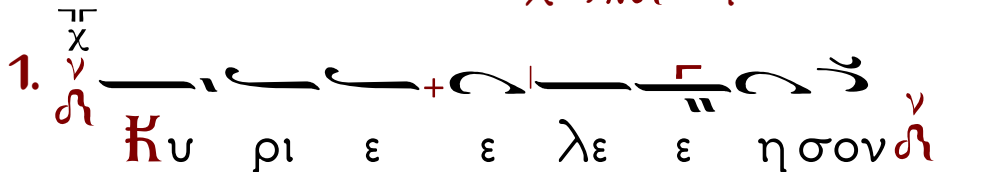
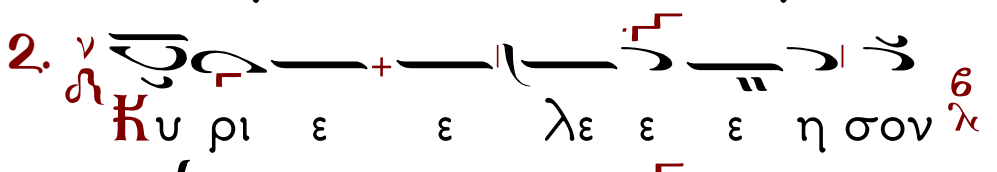
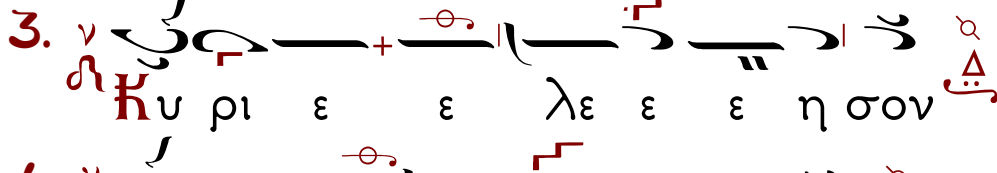
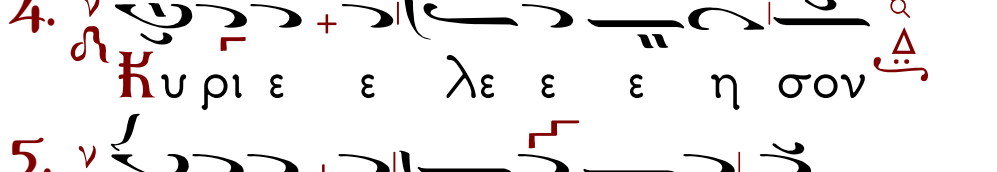
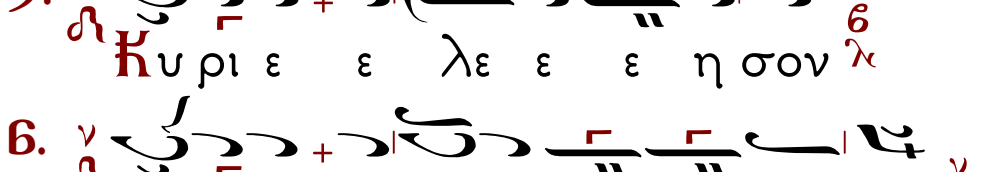
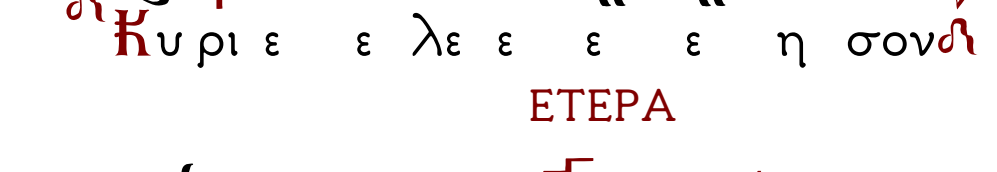
Ἦχος ὁ Πα Δι

Ἀχραντε θεοτοκοκενηενου
ρανοις ευλογημενη και επι γης δο
ξολογουμενη χαρει Νυμφη ανυμφευ
τε ε ε π

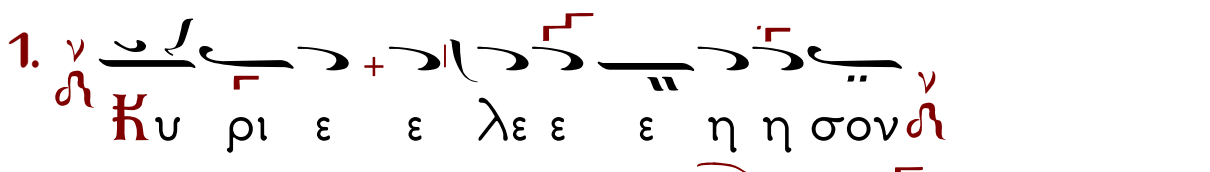
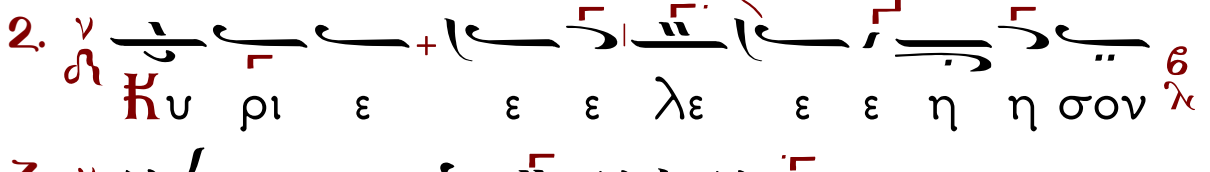
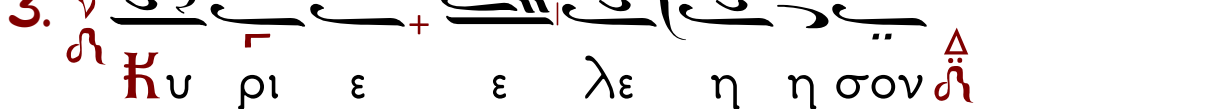
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

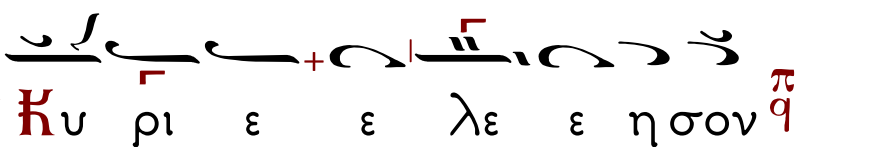
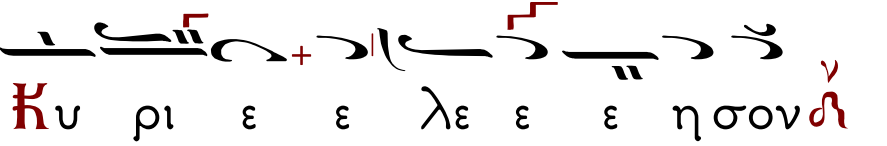
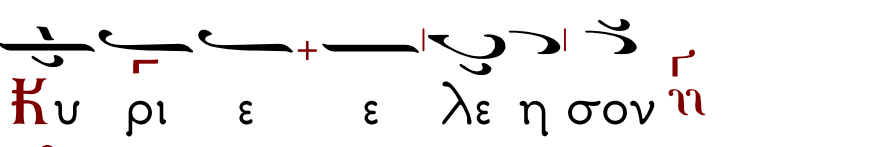
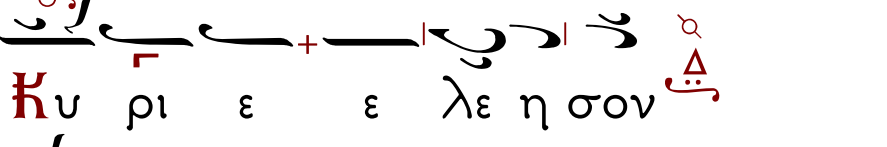
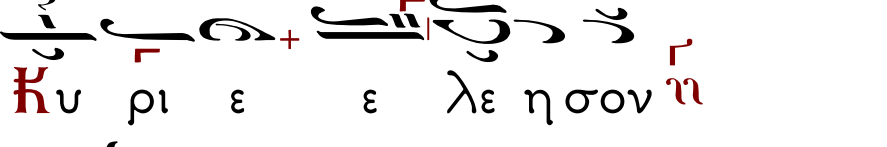
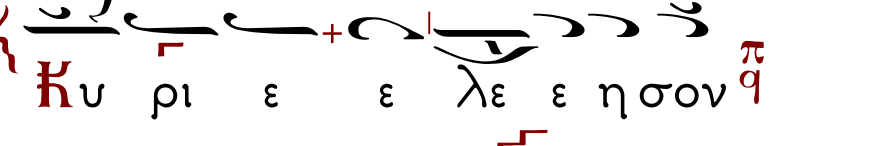
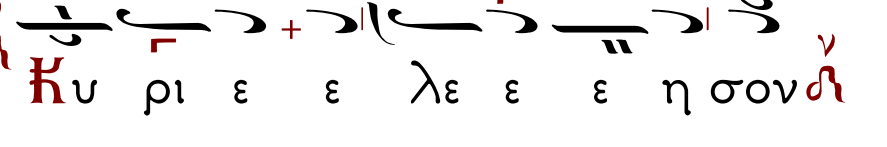
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λδ Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

μη ην

Σπχ. α' για θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

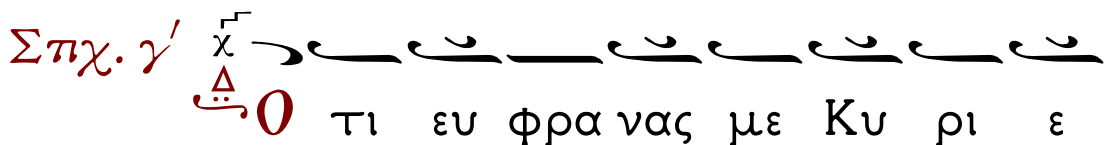
Σπχ. β' Του α ναγ γε λειν τω πρω ι

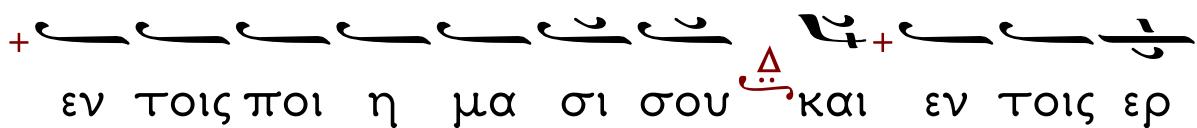
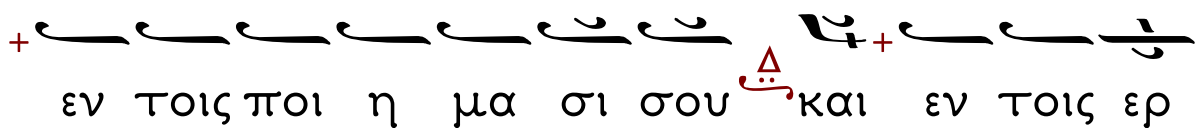
το ε λε ος σου και την α λη θει αν

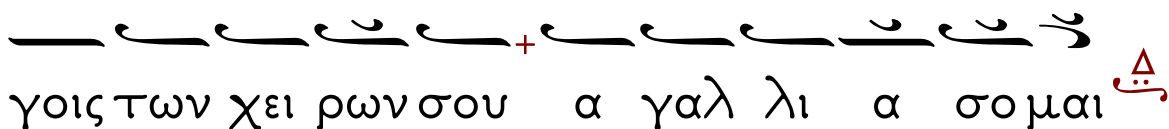
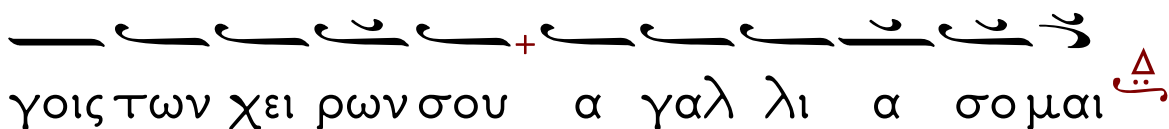
σου κα τα νυκτα

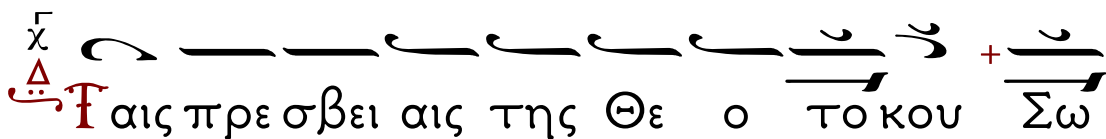
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσονημας

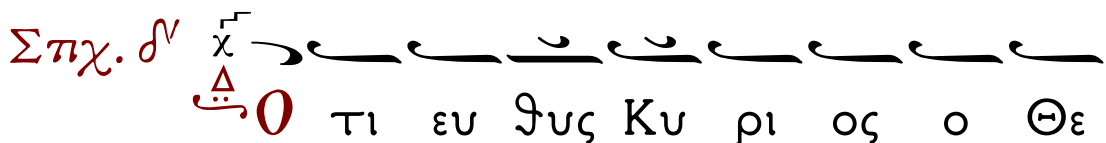
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυριε

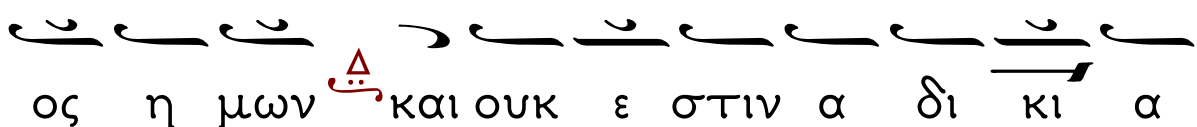
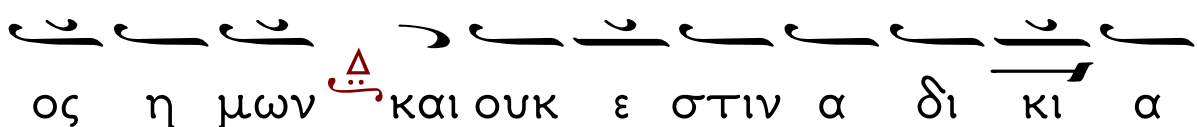
 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

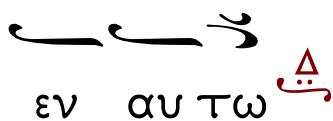
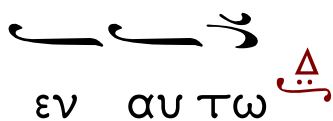
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

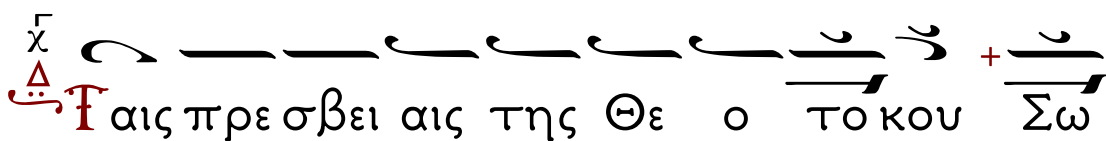
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

 εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι

Ἄμην

Σπχ. α΄

Ὁ Κύριος ἐβασιλευ
σεν ἐν πρεπείαν ἐνεδυσάτο
ἐνεδυσάτο Κύριος ἐν ναμὶν καὶ
περιέζωσάτο

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου σῶσον ἡ

μᾶς Κύριε

Σπχ. β'
 και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
 ται

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

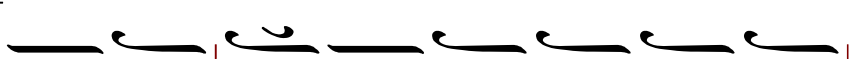
Σπχ. γ'
 Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θαυ μα στος εν υ ψη

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
 Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στῶ θῆσαν σφοδρά Δ τῶ οἱ κῶ σου πρεπεί
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων Δ

Δ Πρεσβειαις των α γιων σου Δ σωσον η
μας Κυ ρι ε 6

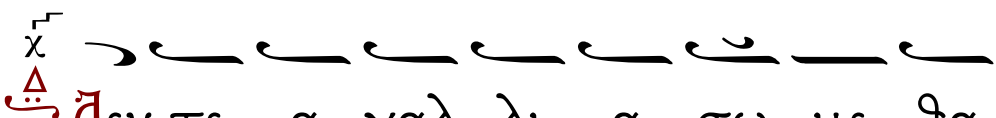
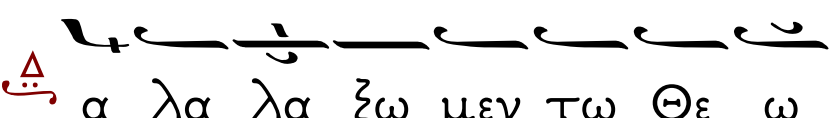
Δ Δοξα Πατρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευμα τι Δ

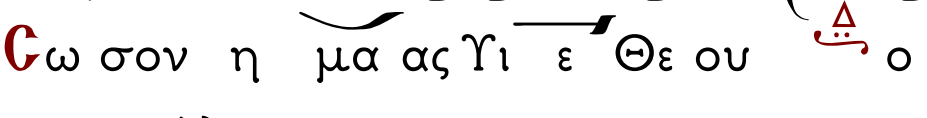
Δ Και νυν και α ει καεις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην Δ

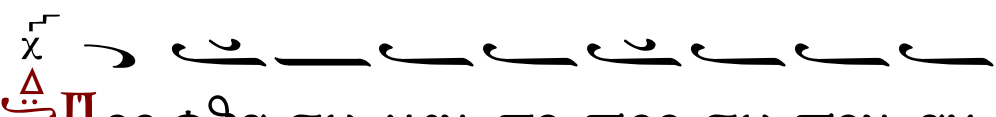
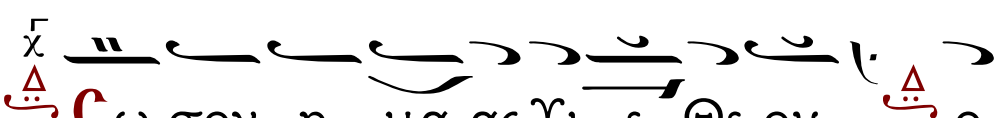
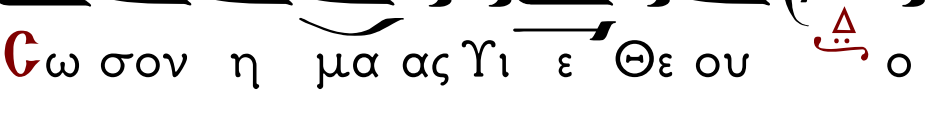
Δ Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ξα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
 Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
 τω Κυ ρι ω
 α λα λα ζω μεν τω Θε ω
 τω Σω τη ρι η μων

 εν Α γι οis θαυ μα στος
 ψαλ λον τας Σοι
 αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
 Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
 του εν ε ξο μο λο γη σει
 και εν ψαλ
 μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 εν Α γι οis θαυ μα στος
 ψαλ λον τας Σοι

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψα λλον τας
Σοι α λ λη λου ι α **Απολυτίκιον**

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ

Ἦχος Α'. Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Κῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι,
κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἦχος $\frac{4}{q}$ Πά

$\frac{x}{\pi q}$ **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου $\frac{\Delta}{\alpha}$
και ευ λο γη σον $\frac{\Delta}{\alpha}$ την κλη ρο νο μι αν σου
 $\frac{\pi}{q}$ νι κας τοις βα σι λε ευ σι $\frac{\Delta}{\alpha}$ κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος $\frac{\pi}{q}$ και το σον φυ
λα ατ των $\frac{\Delta}{\alpha}$ δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τευ μα $\frac{\pi}{q}$

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Ἦχος Δ' Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ' Δι

Ὁ ὑ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τ η ε π ω ν υ υ μ ω ω σου και ν η πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρ η σε Χ ρ ι σ τε ο
 Θε ος ευ φ ρ α ν ο ν εν τ η δ υ ν α μ ει σου
 τους πι στους Β α σ ι λ εις η μ ω ν ν ι κ ας χ ο ρ η
 γ ω ν α υ τοις κα τ α τ ω ν πο λε μι ω ν τ η ν συ μ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
 ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤ', ΕΒΔΟΜΑΙΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **2:9-16;3:1-9**

Ἀδελφοί, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς Πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς

πνευματικὰ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου, ὃς συμβιβάσει αὐτόν; ἡμεῖς δὲ νοῦν Χριστοῦ ἔχομεν. Κἀγώ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, οὐ βρῶμα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθε· ἀλλ' οὔτε ἔτι νῦν δύνασθε· ἔτι γὰρ σαρκικοί ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοί ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε; ὅταν γὰρ λέγῃ τις, Ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἕτερος δέ, Ἐγὼ Ἀπολλῶ, οὐκ ἀνθρωποὶ ἐστε; τί οὖν ἐστὶν Ἀπολλῶς; τί δέ ἐστὶν Παῦλος; ἀλλ' ἢ διάκονοι δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστω ὡς ὁ Κύριος ἔδωκεν; Ἐγὼ ἐφύτευσα, Ἀπολλῶς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ αὐξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήφεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

τ Hχος λ_π̇ Πα^o

$\frac{\bar{\chi}}{\pi} \frac{\rho_1}{\epsilon} + \frac{\rho_1}{\epsilon} \frac{\lambda \epsilon}{\eta \sigma \pi}$

$\pi \overline{\text{K}}_{\text{U}} \text{ρι} \varepsilon + \text{---} \frac{\text{---}}{\varepsilon} \overline{\text{---}} \text{λε} \eta \sigma \text{ον} \pi$

π μ η η η η ν κ
 $\mathfrak{A}$ $\mathfrak{A}$ μ η η η η ν $\mathfrak{K}$

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

$\pi_{\Lambda} \text{CoiKu ri } \varepsilon \pi_{\Lambda} \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \pi_{\Lambda}$

π α $\frac{\alpha}{\alpha}$ α $\mu\eta\eta$ π

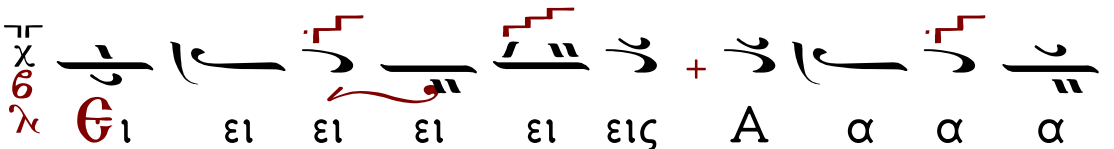
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

ᾠχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

ᾠχ
 π
 α
 εἰ εἰ εἰς
 Α γι ος
 εἰ εἰ εἰς
 Κυ υ
 ρι ι
 ι ος
 Ι η
 σους Χρι στος
 εἰς
 δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην
 π

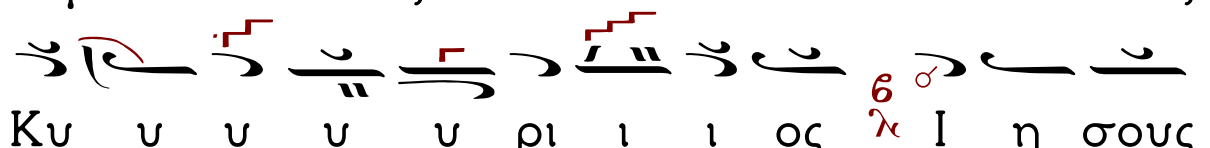
Ἦχος Γτος

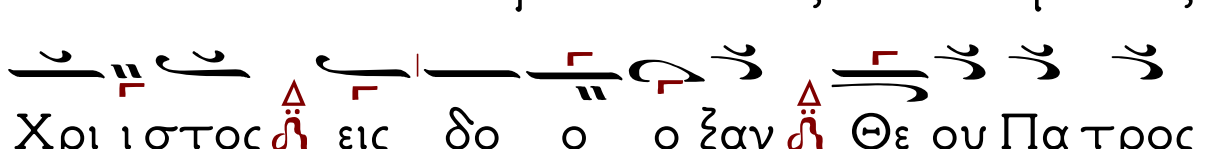
 Α α α α

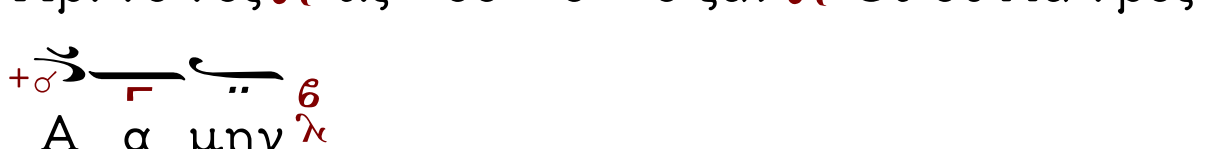
 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

 Α α α α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η προς ^χ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ω να μην ^Δ

Κοινωνικόν

ᾠχος 4 Πα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μαι Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
α α α

Σπίχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
λη σα ε γω δε ε τα πει νω θην σφοδρα

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου^π ου ι ι ι ι α

α α α^π

Σπ^πχος. ^πΤι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω^Δ πε ρι πα αν των^π ων αν τα πε δω κε

μει^π

^πΠο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου ου^π ου ι ι ι ι α

α α α^π

Σπ^πχος. ^πΤας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου αυτου ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

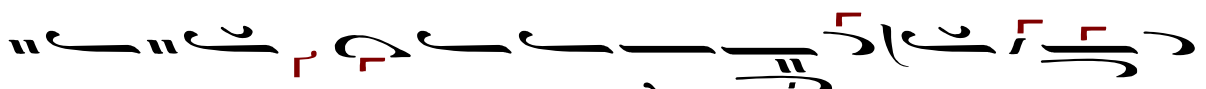
α α α ^π₉

Σπῆχος. ^π₉ Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π₉ ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

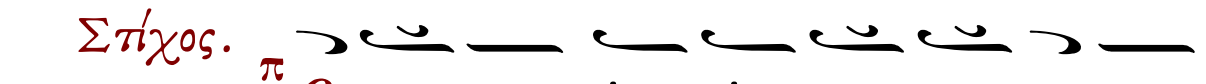
σκη ης σου ^π₉ δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

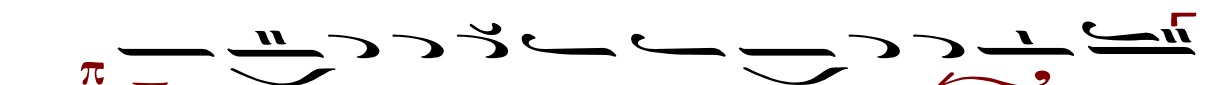
 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

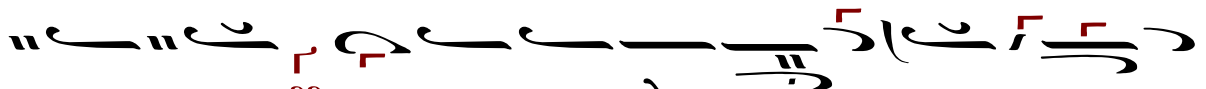
 α α α ^π

Στίχος.

^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π

^π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α π

Σπύχος.

ε λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π και ο Θε ος η μων ε λε

ει π

π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

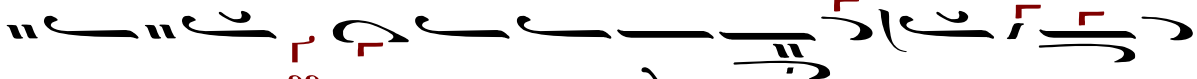
α α α π

Σπύχος.

ε υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

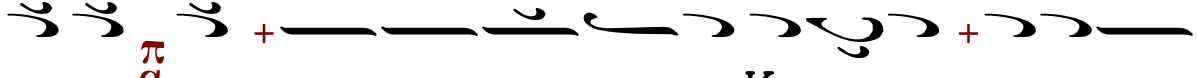
ρι ου π εν χω ρα ζωων των π

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

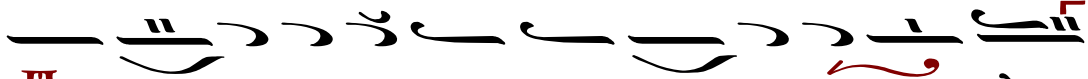
 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

 α α α ^π₉

Σπύχος.
^π₉ **Θ**οι θυ σω ^π₉ θυ σι ι ι αν αι νε

 σε ως ^π₉ και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα

 λε σο μαι ^π₉

^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Σπῖχος.

τα^πς ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου^π εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π

πο^π τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ομαι^π και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φως το αληθι νον ε λα
βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἀ μην α μην α μην εις α
φε σιν α μαρ τι ων και εις ζω ην αι
ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἵη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
(Δίς)
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὁχος Βαρύς Ζω   να γι ι α Δε
 ε σ ποι να υ πο την σκε ε ε πην σου παν τες
 οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
 προ φθα σον και λυ τρω σε η μας α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σ ποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πισ των α Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα ακουσον ^πτων πα ρα α κα λου ουν των σε
ε ε ε ε ε ε ^ζ ε ^ζ ε ε ^ζ

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

Ὡε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με φε ε ε ε ε ε ρει ν ου
δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πικ και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

  Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
 νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη η η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.